

ikke skulde komme hjem ved Tolvtiden, omkring Midnat. Men han kommer ikke. Saa gaar hun Dagen til Juleaften op paa Raad- og Domhuset og spørger, om hun ikke kan vente at faa sin Mand hjem, og saa bliver der svaret, at hendes Mand har været noget stædig og ikke har villet svare, saaledes som man har ønsket, paa nogle Spørgsmaal og er i det hele taget en ubehagelig Person at have med at gøre, men nu skal hun faa ham hjem Juleaften, og saa bliver Manden løsladt. Hjemmet er saa fattigt, som det nogen Sinde har været. Og nu gaar Sagen til Dom.

Men her er der en Omstændighed ved denne Sag, som er ganske interessant, og som stiller en vis Del af Pressen i en ganske ejendommelig Belysning. Da Christian Nielsen blev arresteret en af de sidste Dage i November, det var om Formiddagen ved 11-Tiden, at han blev sat under Anholdelse, saa er Præstens Sagfører øjeblikkelig ved Ritzaus Bureau for at meddele, at et Hovedvidne i Pastor Davidsens Sag er blevet arresteret, og der sendes nu til alle Landets Blade et Telegram, der lyder omtrent saaledes: Et af Hovedvidnerne i Pastor Davidsens Sag er i Dag arresteret, flere Arrestationer ere forestaaende. Det telegraferes til Randers, ud til Øster Velling, og i alle de Hjem, hvor man venter at komme til at afgive Forklaring, skræmmes man op ved, at han er arresteret, og at flere Arrestationer ere forestaaende. Enhver kan forstaa, hvilken Ængstelse der griber de mange Sind. Mange beslutte derovre, at naar de komme for Retten, ville de ikke sige Sandheden. De ville ikke risikere at blive arresterede. Hvis de lyve, saa blive de ikke arresterede, hvis de undlade at sige Sandheden, krummes der ikke et Haar paa dem. Men hvis de sige Sandheden om den svinske Præst, saa blive de arresterede. Præsten triumferer derude, gal, som den Mand i Virkeligheden er. Han burde være indlagt for mange, mange Aar siden til Observation, i 1898 eller langt tidligere. Han fortæller til Folk derude, at nu er ikke alene Christian Nielsen bleven arresteret, men i Morgen vil Rasmus Hansen — det er det ærede Medlem fra Søndervinge, der sidder lige overfor — efter Beslutning af Statsraadet blive afskediget som Rigsdagsmand, og hans Broder, Præsten i Ry, skulde afskediges som Præst. Alt det vidner om, at Manden er forrykt. Jeg har selv haft Lejlighed til at erfare i en Samtale med ham, at Manden er gal. Han kan nok

tale normalt, saa man kan føre en Samtale med ham, men han er abnorm.

Nu er altsaa Christian Nielsen arresteret, og nu følge Arrestationerne Slag i Slag. En af de næste, der bliver arresteret, er Skrædersvenden, han, der senere bliver Politibetjent. Han bliver ført som Fange fra Viborg til København. Præsten er herovre for at modtage ham. Men til alt Held har den Mand lidt Kendskab til Procedure, han har været Politibetjent; desuden er det en human Dommer, som har faaet med ham at gøre. Han ser straks, hvad det er for en skiden Sag. Han siger: Hvor har man dog handlet Uret mod Dem, arme Mand; De kan rejse med det samme, De er løsladt. Justitsminister Høgsbro har nægtet denne Mand, der har siddet 8 Dage i Varetægtsarrest, Adgang til at faa Oprejsning. Jeg forstaaer det ikke. 8 Dages Varetægtsarrest er i sig selv en meget betydelig Straf og Pine. Han bør have Oprejsning lige saa vel som de andre, det bør de for Resten alle have.

Nu blev der dekretet Tiltale mod Chr. Nielsen samt mod 2 Landarbejdere i Jylland. De havde tjent hos Præsten ligesom Christian Nielsen. Deres Udsagn faldt sammen med hans, og de blev dømt alle tre. De to ansøge, henholdsvis 1 Aar og 1½ Aar efter deres Domfældelse, om at faa Statslaan til Husmandsbrug. Men Kommissæren i Viborg Amt, den tidligere Rigsdagsmand Søren Svendsen, svarede, at han kunde ikke bevilge dem dette Laan, fordi der var overgaaet dem Dom for en i den offentlige Mening vanværende Handling, og det uagtet Sogneraadet havde givet sin anbefaling. For øvrigt fik disse Mænd paa forskellig Maade at føle, at de vare mærkede, enkelte Steder har man ligefrem nægtet dem Arbejde, fordi de vare domfældte.

Imidlertid gaar Sagen sin Gang. Poul Emil Hansen fører Vidner rundt omkring i andre Landsdele. Det er vanskeligt og besværligt for ham, især da han har en daarlig Sagfører, i alt Fald kunde han have faaet en bedre end den, han fik, nemlig den tidligere Justitsminister Høgsbro. Han maa selv være paa Farten ude omkring og oplede disse Folk. Disse Rejser koste ham mange Penge og meget Besvær. Nu lykkes det ham at føre afgørende Vidner for Præstens Skyld. Det lykkes ham at føre et Par tidligere Tjenestedrenge, og saa er der nogle Mænd ovre paa Lolland-Falster, hvor Præsten har haft